

Дамир Недић

СЛАТКО КОШТА

ВЕЧНА ЉУБАВ

Жути маслачак се савио под њеним куковима.
Ја њу опих лажима песме
А она мене лажима верности.
Нежно се развлачих по њој,
Лагано попут пужа голаћа.
Затим хитро продирах у њу,
До неба и ништавила наша љубав се размаза.
Уснули смо на трави,
Не примећујући мраве по нама
И глисте испод нас.

Пробудисмо се у ковчегу,
Тек тада се отрезнисмо.

СЛАТКО КОШТА

Слатки укус пелина ме гута
Међу њеним ногама.
Утвара којој у даире свирам
Је укус пораза зачећа.
Блатим и пљујем,
Кунем и проклињем њиву коју орем,
Недао Бог да роди.
Зелена боја се стапа са црвеном.

По поду и кревету
Светлост постаје грех.
Плач среће
Мирише ми на окове.

ЖРТВА

Лепљива кожа, лепљиве руке
И мемљиве очи што лепе се,
Боје бојама црним
Мисли и мутна дела
Иза спуштене завесе јарких боја.
Уздах задњег задовољства
Доноси мучнину и мржњу.
Отисак чизме на лицу.
У вени заборављени жилет
Пише последњу строфу.